

**ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
Кафедра міжнародного права**

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Декан юридичного факультету
Ярослав ЛАЗУР
сервіс 2024 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

МІЖНАРОДНА ІНФОРМАЦІЯ

Рівень вищої освіти	перший (бакалаврський)
Галузь знань	29 Міжнародні відносини
Спеціальність	293 Міжнародне право
Освітня програма	Міжнародне право
Статус дисципліни	обов'язкова
Мова навчання	українська

Робоча програма навчальної дисципліни «Міжнародна інформація» для здобувачів вищої освіти галузі знань 29 Міжнародні відносини спеціальності 293 Міжнародне право освітньої програми Міжнародне право.

Розробники: Габані І.І., доктор філософії у галузі права, асистент кафедри міжнародного права.

Робочу програму розглянуто та затверджено на засіданні кафедри міжнародного права

протокол № 10 від «17» червня 2024 року

Завідувач кафедри Ольга КОТЛЯР

Схвалено науково-методичною комісією юридичного факультету

Протокол № 8 від «19» червня 2024 року

Голова науково-методичної комісії Павло ЧЕРЕВКО

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Розподіл годин за навчальним планом	
	Денна форма навчання	Заочна форма навчання
Кількість кредитів ЄТКС-3	Рік підготовки:	
Загальна кількість годин- 90	1 -й рік	1 -й рік
Кількість модулів- 1	Семестр:	
Тижневих годин для денної форми навчання: Аудиторних-2 Самостійної роботи студента-2	1-й семестр	1-й семестр
	Лекції:	
	24	8
	Практичні (семінарські):	
	20	4
Вид підсумкового контролю: залік	Лабораторні:	
	+	-
Форма підсумкового контролю: письмова	Самостійна робота:	
	46	78

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Метою вивчення навчальної дисципліни «**Міжнародна інформація**» є формування у студентів базових знань про сучасні процеси у сфері міжнародної інформації, а також розвиток практичних навичок аналізу, обробки та використання інформації у міжнародних відносинах. Дисципліна сприяє розумінню ролі інформації як інструмента зовнішньої політики, засобу міжкультурної комунікації та компонента глобальної інформаційної безпеки.

Вивчення дисципліни допомагає студентам аналізувати міжнародні інформаційні потоки, оцінювати їхній вплив на політичні, економічні та соціальні процеси, а також розробляти інформаційні стратегії для вирішення професійних завдань у міжнародному середовищі.

Відповідно до освітньої програми, вивчення дисципліни «**Міжнародна інформація**» сприяє формуванню таких компетентностей:

Інтегральна компетентність (ІК)

Здатність розв'язувати складні професійні завдання у сфері міжнародного права та міжнародних відносин, використовуючи сучасні інформаційні технології, дані з міжнародних інформаційних джерел та навички аналітичного мислення.

Загальні компетентності (ЗК)

ЗК 01. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК 02. Здатність вчитися й оволодівати сучасними знаннями.

ЗК 05. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК 08. Вміння працювати в команді.

ЗК 10. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця в загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

Ця дисципліна націлена на підготовку майбутніх фахівців до роботи у сфері права, міжнародного права, дипломатії, медіа, аналітичних центрів, міжнародних організацій та зміцненню навичок роботи з міжнародною інформацією.

Спеціальні (фахові) компетентності (СК)

СК 11. Здатність продовжувати професійне навчання із значним ступенем автономії.

3. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Навчальна дисципліна “Міжнародна інформація” вивчається на першому році навчання першого (бакалаврського) освітнього рівня і не потребує наявності специфічних знань та навичок

4. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Відповідно до освітньої програми вивчення навчальної дисципліни повинно забезпечити досягнення здобувачами вищої освіти таких програмних результатів навчання (ПРН):

Програмні результати навчання	Шифр ПРН
Виробляти спільні рішення, працювати в команді, виявляти лідерські якості, визначати пріоритетні цілі у професійному і навчальному контекстах, планувати індивідуальну та групову роботу з метою їх досягнення.	ПРН 13
Використовувати сучасні цифрові технології, здійснювати збирання з різних джерел, систематизацію та аналіз інформації щодо міжнародних і національних правових процесів і явищ.	ПРН 15
Самостійно визначати освітні цілі та траєкторії навчання, знаходити необхідні для цього освітні ресурси.	ПРН 19

5. ЗАСОБИ ОЦІНЮВАННЯ ТА МЕТОДИ ДЕМОНСТРУВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ ВКЛЮЧАЮТЬ

Засоби оцінювання та методи демонстрування результатів навчання

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з навчальної дисципліни є:

- активність студента в дискусіях та якість конспекту.
- виконані практичні, творчі роботи та командні проекти.
- виступи на практичних заняттях, доповіді, презентації, реферати та есе.
- виконання індивідуальних та групових завдань самостійної роботи, а також тестових завдань та модульних контрольних робіт.
- під час модульного та підсумкового контролю використовуються стандартизовані комп'ютерні тести, теоретичні та практичні завдання.

Форми контролю та критерії оцінювання результатів навчання

Поточний контроль: усні та письмові відповіді на семінарських та практичних заняттях.

Модульний контроль: письмовий з елементами тестування.

Підсумковий семестровий контроль: залік.

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 1)

Поточне оцінювання та самостійна робота									Модульна контрольна робота	Сума
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	Реферат / Презентація		
8,8	4,4	4,4	4,4	4,4	4,4	8,8	4,4	20	36	100

Оцінювання окремих видів навчальної роботи з дисципліни

Вид діяльності здобувача вищої освіти	Модуль 1	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Практичні (семінарські) заняття	10	44
Реферат / Презентація	2	20
Модульна контрольна робота	1	36
Разом	13	100

Критерії оцінювання модульної контрольної роботи

Оцінювання модульних завдань. Після виконання програми змістового модулю у визначений деканатом термін здійснюється поточний модульний контроль у вигляді письмової роботи та тесту, який оцінюється у межах від 1 до 36 балів. Якщо з об'єктивних причин студент не пройшов модульний контроль у визначений термін, то він має право за дозволом деканату пройти його протягом двох тижнів після виникнення заборгованості.

Критерії оцінювання підсумкового семестрового контролю

Поточне тестування та самостійна робота	Сума
Модуль 1. Модульна контрольна робота. Практичні (семінарські). Реферат / Презентація.	100

Протягом семестру студенти вивчають 1 (один) модуль з навчальної дисципліни "Міжнародна інформація". Зміст модуля включає лекційні, практичні (семінарські) заняття, самостійну роботу та підсумковий контроль.

Поточний контроль. Студенти, які відвідували лекції, брали участь у практичних заняттях і виконали завдання для самостійної роботи, допускаються до поточного контролю за модулем. Поточний контроль складається з: усної участі в семінарських заняттях; реферату або презентації; модульної контрольної роботи.

Оцінювання навчальних досягнень студентів: Оцінювання здійснюється за 100-бальною шкалою. **Практичні заняття (семінари):** 10 занять, максимум **44 бали**. Участь у кожному занятті оцінюється у 4.4 бали за повне виконання завдань, активність, аргументовані відповіді.

Реферат або презентація: 2 завдання, максимум **20 балів**. Кожне завдання оцінюється у 10 балів залежно від якості виконання, відповідності тематиці дисципліни та оригінальності ідей.

Модульна контрольна робота: 1 робота, максимум **36 балів**. Контрольна робота перевіряє засвоєння ключових понять і застосування отриманих знань у практичних ситуаціях.

Правила складання і відмови від заліку. Студент, який набрав **більше 60 балів** за модуль, має право не складати залік. У такому випадку в заліково-екзаменаційну відомість заноситься загальна підсумкова оцінка. У разі бажання покращити свою оцінку студент може складати залік, навіть якщо отримав позитивну підсумкову оцінку. Якщо студент набрав **менше 60 балів**, він зобов'язаний складати залік. У випадку отримання на заліку менше ніж 60 балів, підсумкова оцінка вважається незадовільною, а результати поточного контролю не враховуються.

Особливості дисципліни. Ці критерії враховують специфіку вивчення міжнародної інформації, де важлива не лише теоретична підготовка, а й здатність застосовувати знання для аналізу міжнародних комунікаційних процесів, що забезпечується через інтерактивні заняття та самостійну дослідницьку роботу.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 - 100	A	відмінно	

82-89	B	добре	зараховано
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

6. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

6.1. Зміст навчальної дисципліни

Модуль 1

T1: Основи та еволюція міжнародних інформаційних відносин.

Ця лекція присвячена основним поняттям, принципам та еволюції міжнародних інформаційних відносин як важливої складової сучасної системи міжнародних відносин. У рамках теми розглядаються ключові аспекти міжнародної інформації, принципи її регулювання та роль інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) у глобальному співробітництві.

Окрема увага приділяється впливу інформаційної революції на систему міжнародних відносин, а також вивченню концепцій інформаційної цивілізації, включаючи західні й незахідні моделі розвитку інформаційного суспільства.

Розглядаються міжнародні документи, такі як Окінавська хартія глобального інформаційного суспільства (2000 р.) та Декларація глобальної цивілізації (2001 р.), а також ключові ініціативи, зокрема Всесвітній саміт з питань інформаційного суспільства (WSIS), який визначає стратегії глобального інформаціоналізму.

T2: Розвиток та становлення глобального інформаційного суспільства.

Інформаційне суспільство — це новий етап розвитку людства, де інформація, знання та інформаційні технології відіграють ключову роль у всіх сферах життя. Його виникнення пов'язане з історичним контекстом науково-технічного прогресу та зростанням значущості обміну інформацією у глобальному масштабі. Цей процес формувався поступово через революційні зміни в економіці, суспільстві та технологіях.

Вивчення інформаційного суспільства базується на теоретичних концепціях, запропонованих провідними дослідниками. Деніел Белл у своїй теорії постіндустріального суспільства акцентував увагу на знаннях як основному ресурсі. Мануель Кастельс досліджував ідею мережевого суспільства, а Елвін Тоффлер описав етапи розвитку людства у своїй теорії

«Третью хвилі». Інші мислителі, такі як Йон Масуда, Джон Нейсбітт, зосереджувалися на глобальній політиці, технологіях та соціальних змінах в інформаційну епоху.

Основними ознаками інформаційного суспільства є домінування інформаційних технологій у всіх сферах життя, високий рівень інформаційної культури населення, а також глобалізація інформаційних процесів. У економіці відбувається трансформація структури праці.

Формування інформаційного суспільства неможливе без політичної підтримки та регулювання з боку держави. Окінавська Хартія глобального інформаційного суспільства, а також документи Ради Європи, ЮНЕСКО та ООН визначають ключові принципи розвитку інформаційного середовища. Інформаційне право, у свою чергу, регулює відносини в цій сфері, забезпечуючи захист прав людини, свободу доступу до інформації та гармонізацію міжнародних стандартів.

Для України перехід до інформаційного суспільства є викликом і можливістю одночасно. Основними передумовами є розвиток інформаційних технологій, модернізація правової бази та підвищення інформаційної культури населення.

Т3: Діяльність міжнародних організацій у сфері інформації та комунікації.

Міжнародні організації є ключовими учасниками формування глобальної інформаційної політики. Їхня діяльність спрямована на забезпечення вільного та рівноправного обміну інформацією між державами, розвиток інфраструктури інформаційних технологій і впровадження спільних стандартів у сфері комунікацій. Ці організації створюють умови для гармонізації інформаційного середовища у відповідності до принципів міжнародного права.

Важливою складовою діяльності міжнародних організацій є розробка глобальних комунікаційних стратегій, що враховують виклики цифрової епохи. Організації, такі як ЮНЕСКО, Міжнародний союз електрозв'язку (ITU) та ООН, працюють над просуванням ідей інформаційної рівності, захисту інформаційних прав і свобод, а також над подоланням цифрового розриву між розвинутими і країнами, що розвиваються.

Співпраця міжнародних, міжурядових і неурядових організацій у сфері інформації та комунікації сприяє глобальному розвитку та взаєморозумінню. Завдяки реалізації спільних програм і проектів вони забезпечують інтеграцію сучасних технологій у міжнародне середовище, підтримують сталий розвиток і сприяють вирішенню глобальних проблем шляхом ефективного обміну інформацією.

Т4: Міжнародна інформаційна безпека та інформаційні війни.

Тема охоплює ключові аспекти інформаційної безпеки як на національному, так і міжнародному рівні. Вона розпочинається з визначення поняття та сутності інформаційної

безпеки, акцентуючи увагу на її важливості для стійкого функціонування всіх сфер суспільного життя, включаючи економіку, політику, науку та культуру.

Далі розглядається механізм забезпечення національної інформаційної безпеки, зокрема роль державної політики у формуванні захищеного інформаційного простору. Особливу увагу приділено визначенню національних інтересів в інформаційній сфері та стратегій їхнього захисту.

Лекція також висвітлює міжнародні аспекти захисту інформації, включаючи стандарти, розроблені Генеральною Асамблеєю ООН та іншими міжнародними організаціями. Розглядаються проблеми свободи слова, її стандарти, а також виклики, пов'язані з інформаційними війнами.

Особливе місце займають комунікативні технології в міжнародних відносинах, які впливають на формування сучасного інформаційного середовища. Аналізуються як ризики, так і можливості, які вони створюють у контексті інформаційної безпеки.

Розглядаються досягнення міжнародної інформації, виклики та перспективи в умовах глобалізації і швидкого розвитку інформаційних технологій.

T5: Міжнародний інформаційний бізнес.

Міжнародний інформаційний бізнес — це галузь економічної діяльності, яка охоплює створення, обробку, розповсюдження та використання інформаційних продуктів і послуг на глобальному рівні. З розвитком цифрових технологій та інтернету, ця сфера набула особливої актуальності, формуючи нові можливості для підприємств і країн у глобалізованому світі.

Розібрати складові міжнародного інформаційного бізнесу, такі як **інформаційні продукти**: до них належать програмне забезпечення, бази даних, аналітичні звіти, цифровий контент (музика, фільми, книги) тощо та **Інформаційні послуги**: включають хмарні технології, обслуговування серверів, аналіз великих даних (Big Data), консалтингові послуги у сфері інформаційних технологій та багато іншого.

Однією з ключових характеристик продукту та послуг, які не мають фізичних кордонів і доступні у будь-якій точці світу за допомогою інтернету. Це робить міжнародний інформаційний бізнес важливим драйвером глобалізації та економічного зростання.

У межах теми також розглядаються:

- **Концепції інформаційної економіки**, які визначають роль інформації як стратегічного ресурсу.
- **Структура і динаміка міжнародного інформаційного ринку**, з акцентом на прогнозування його розвитку.

- **Роль транснаціональних корпорацій (ТНК)**, таких як Amazon, Google, Microsoft, у формуванні глобального ринку інформаційних технологій.
- **Міжнародна конкуренція на інформаційному ринку** та її вплив на стратегії компаній і регіональні ринки.

T6: Міжнародна інформація у системі зовнішньої політики.

Міжнародна інформація є важливим інструментом сучасної зовнішньої політики, впливаючи на формування міжнародного іміджу держав, обмін цінностями та досягнення стратегічних цілей. У лекції буде розглянуто значення інформації у дипломатичних процесах, види зовнішньополітичних комунікацій, засоби управління інформаційними потоками, а також роль інноваційних технологій у цій сфері.

Зовнішньополітичним комунікаціям, які охоплюють офіційні (посольства, консульства) та неофіційні канали (громадянська дипломатія, соціальні мережі). Особливу увагу буде приділено сучасним цифровим інструментам, які значно розширили можливості держав у комунікації зі світовою громадськістю та міжнародними організаціями.

Далі ми зосередимося на управлінні інформаційними потоками у дипломатичній діяльності. Ефективний контроль інформації дозволяє державам впливати на глобальну громадську думку, уникати дезінформації та зберігати позитивний міжнародний імідж. Важливим аспектом є баланс між зовнішніми та внутрішніми інформаційними потоками, які формують інтегровану інформаційну політику держави.

Завершальний блок лекції аналізує класифікацію міжнародної інформації та сучасні комунікативні технології. Буде розглянуто різні форми дипломатії: традиційну, іміджеву, мережеву та медіадипломатію. Ці види комунікацій підкреслюють важливість інновацій у глобальних інформаційних процесах та їхній вплив на зовнішньополітичні рішення.

Ця тема дає зрозуміти, як інформація інтегрується у зовнішню політику та якими є її перспективи в умовах цифрової трансформації міжнародних відносин.

T7: Міжнародна інформація у системі зовнішньої політики класифікацію зовнішньополітичних комунікативних технологій.

Міжнародної інформації у системі міжнародних відносин, її класифікація, структура, а також зовнішньополітичні комунікативні технології, які використовують держави для реалізації своїх інтересів на міжнародній арені.

Перший блок присвячений класифікації міжнародної інформації. Вона поділяється на офіційну, яка надходить від урядів та міжнародних організацій, і неофіційну, що включає медіа та громадські джерела. Також інформація класифікується за змістом: політична, що впливає на прийняття рішень, та економічна, яка визначає торговельні й фінансові стратегії. Структура

міжнародної інформації включає джерела, такі як уряди, міжнародні організації, медіа; канали комунікації (дипломатичні мережі, соціальні платформи); і споживачів (уряди, громадськість, бізнес).

Другий блок розкриває класифікацію зовнішньополітичних комунікативних технологій. Традиційна дипломатія включає класичні методи взаємодії, як-от переговори й міжнародні форуми. Іміджева дипломатія використовує культурні та спортивні події для створення позитивного образу країни. Особливу увагу приділено мережевій дипломатії, де ключову роль відіграють соціальні медіа (Twitter, Facebook, Instagram), що дозволяють державам миттєво комунікувати зі світовою громадськістю.

Медіадипломатія – ще один важливий напрямок, що базується на впливі глобальних медіа (CNN, BBC) для формування громадської думки. Ці технології допомагають країнам відстоювати свої позиції під час конфліктів, сприяти культурному обміну та зміцнювати міжнародну співпрацю.

Міжнародна інформація й технології комунікації сприяють досягненню зовнішньополітичних цілей, а також підкреслює зростаюче значення цифрових інструментів у сучасній дипломатії.

T8: Публічна мережева дипломатія. Медіадипломатія. Цифрова дипломатія.

Лекція присвячена аналізу сучасних підходів до використання інформаційних технологій і медіа в дипломатичній діяльності. Ці явища стали ключовими елементами міжнародних відносин, оскільки дозволяють державам ефективніше просувати свої інтереси, формувати позитивний імідж і взаємодіяти з міжнародною спільнотою.

Поняття публічної мережевої дипломатії, яка використовує цифрові платформи, такі як соціальні мережі, для ведення дипломатичних кампаній і комунікації з громадськістю. Цей підхід дозволяє державам оперативніше поширювати інформацію, впливати на міжнародну думку та обходити традиційні медіа-фільтри.

Зосереджується на медіадипломатії, яка передбачає активну взаємодію з глобальними медіа. Держави використовують мас-медіа для просування своїх інтересів, управління іміджем і здійснення інформаційних кампаній. Глобальні платформи, такі як CNN або BBC, стають інструментами, через які формується громадська думка та досягаються зовнішньополітичні цілі.

Цифрова дипломатія — використовує цифровий інструмент, таких як веб-сайти, онлайн-конференції та інші технології для реалізації зовнішньополітичних ініціатив. Особливу увагу приділено віртуальній дипломатії, яка дозволяє державам проводити переговори та консультації в онлайн-форматі, що стає особливо важливим у сучасну епоху глобалізації.

У лекції розглядається вплив новітніх технологій на структуру міжнародних відносин. Інтернет і цифрові медіа не тільки спрощують комунікацію між державами, але й відкривають нові можливості для співробітництва, що значно трансформує традиційні дипломатичні практики.

6.2. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин					
	Форма навчання: денна					
	Усього	у тому числі				
лекції		практичні (семінарські)	лабораторні	індивідуальна робота	самостійна робота	
1-й семестр						
Модуль 1						
T1: Основи та еволюція міжнародних інформаційних відносин.	10	4	2			4
T2: Розвиток та становлення глобального інформаційного суспільства.	10	2	2			6
T3: Діяльність міжнародних організацій у сфері інформації та комунікації.	10	2	2			6
T4: Міжнародна інформаційна безпека та інформаційні війни.	14	4	2			8
T5: Міжнародний інформаційний бізнес.	12	2	4			6
T6: Міжнародна інформація у системі зовнішньої політики.	12	4	2			6
T7: Міжнародна інформація у системі зовнішньої політики класифікацію зовнішньополітичних комунікативних технологій.	8	2	2			4
T8: Публічна мережева дипломатія. Медіадипломатія. Цифрова дипломатія.	14	4	4			6
Модульна контрольна робота	0		2			
Разом за семестр	90	24	20			46

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин					
	Форма навчання: заочна					
	Усього	у тому числі				
		лекції	практичні (семінарські)	лабораторні	індивідуальна робота	самостійна робота
1-й семестр						
Модуль 1						
T1: Основи та еволюція міжнародних інформаційних відносин.	10	2	1			9
T2: Розвиток та становлення глобального інформаційного суспільства.	10					9
T3: Діяльність міжнародних організацій у сфері інформації та комунікації.	10	2				10
T4: Міжнародна інформаційна безпека та інформаційні війни.	14	2	1			10
T5: Міжнародний інформаційний бізнес.	12		1			10
T6: Міжнародна інформація у системі зовнішньої політики.	12	1				10
T7: Міжнародна інформація у системі зовнішньої політики класифікацію зовнішньополітичних комунікативних технологій.	8		1			10
T8: Публічна мережева дипломатія. Медіадипломатія. Цифрова дипломатія.	14	1				10
Модульна контрольна робота		8	2			
Разом за семестр	90	8	4			78

6.3. Теми практичних (семінарських, лабораторних) занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		денна	заочна
1	Тема 1: Основи та еволюція міжнародних інформаційних відносин.	2	1
2	Тема 2: Розвиток та становлення глобального інформаційного суспільства.	2	
3	Тема 3: Діяльність міжнародних організацій у сфері інформації та комунікації.	2	
4	Тема 4: Міжнародна інформаційна безпека та інформаційні війни.	2	1
5	Тема 5: Міжнародний інформаційний бізнес.	4	1
6	Тема 6: Міжнародна інформація у системі зовнішньої політики.	2	
7	Тема 7: Міжнародна інформація у системі зовнішньої політики	2	1

	класифікацію зовнішньополітичних комунікативних технологій.		
8	Тема 8: Публічна мережева дипломатія. Медіадипломатія. Цифрова дипломатія.	4	
Разом		20	4

6.4 Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		денна	заочна
1	Тема 1: Формування та розвиток міжнародних комунікацій.	4	9
2	Тема 2: Глобалізація інформаційного суспільства.	6	9
3	Тема 3: Роль міжнародних організацій у глобальній комунікації.	6	10
4	Тема 4: Безпека та конфлікти в інформаційному просторі.	8	10
5	Тема 5: Інформаційний бізнес на міжнародному рівні.	6	10
6	Тема 6: Інформаційна політика у міжнародних відносинах.	6	10
7	Тема 7: Комунікативні технології у зовнішньої політики.	4	10
8	Тема 8: Цифрова дипломатія та медіадипломатія.	6	10
Усього		46	78

6.5 Індивідуальні завдання

Індивідуальне навчально-дослідне завдання передбачає підготовку студентами реферату або презентації на обрану тему, яка має відповідати тематиці, що розглядається в межах курсу. Тематика узгоджується з викладачем і повинна мати науково-практичний характер.

Форма виконання завдання (за вибором студента):

1. Науково-дослідна стаття.
2. Тези доповіді на наукову конференцію.
3. Конкурсна наукова робота.
4. Аналітичний огляд за обраною проблематикою.

Максимальна кількість балів: За виконання індивідуального завдання можна отримати до **20 балів**.

Критерії оцінювання:

1. **Актуальність теми** — до 5 балів.
2. **Структура та логіка викладення матеріалу** — до 5 балів.
3. **Глибина аналізу та аргументація** — до 5 балів.
4. **Оригінальність підходу та науковий внесок** — до 5 балів.

Терміни подання:

Остаточний варіант індивідуальної роботи необхідно подати на перевірку за **20 днів до початку екзаменаційної сесії**.

Вибір теми: тематика індивідуальних завдань може бути:

1. Роль соціальних мереж у міжнародних комунікаціях.
2. Вплив цифрових медіа на глобальну політику.
3. Інформаційна безпека в епоху кібернападів.
4. Міжнародні комунікації та глобальне теплове розширення.
5. Інформаційна війна: історія та сучасність.
6. Міжнародні інформаційні канали та їх вплив на дипломатію.
7. Розвиток медіадипломатії в Україні.
8. Інформаційний бізнес та етика в міжнародних відносинах.
9. Вплив міжнародних організацій на глобальну інформаційну політику.
10. Цифрова дипломатія: перспективи та виклики.

7. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ВИКОРИСТАННЯ ЯКИХ ПЕРЕДБАЧАЄ НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА

Програмне забезпечення: інформаційні технології та засоби електронного навчання: Microsoft Office; Microsoft Excel; система електронного навчання Moodle; електронна пошта (<http://gmail.com> і ін.) на базі глобальних інформаційно-комунікаційних порталів, внутрішня корпоративна електронна пошта УжНУ.

8. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основна література

1. Варенко В.М. Інформаційно-аналітична діяльність: Навч. посіб. / В.М. Варенко. Київ : Університет «Україна», 2014. 417 с.
2. Гражевська Н.І. Еволюція сучасних економічних систем. К.: Знання, 2011.
3. Інформаційне забезпечення інноваційного розвитку: світовий та вітчизняний досвід: монографія Т.В. Писаренко, Т.К. Кваша, Н.В. Березняк, О.В. Прудка. Київ : УкрІНТЕІ, 2015 239 с.
4. Митко А.М. Інформаційно-аналітична діяльність у міжнародних відносинах: навч. посіб. для студентів вищих навчальних закладів. Луцьк: ВМА «Терен», 2012. 262 с.
5. Митко А. М. Інформаційне забезпечення політичної аналітики. Політична аналітика та прогнозування: підручник. Луцьк: Вежа-Друк, 2013. 228 с.
6. Міжнародна інформація: навч. посіб. М.П. Требін та ін. Х.: Право, 2014. 336 с.
7. Муковський І.Т., Міщенко А.Г., Шевченко М.М. Інформаційно-аналітична діяльність в міжнародних відносинах. Навч. посіб. К.: Кондор, 2015. 224 с.
8. Основи інформаційно-аналітичної діяльності: навч. посіб. Захарова В.І., Філіпова Л.Я. К: Центр учбової літератури, 2013. 336 с.

9. Про інформаційні агентства : Закон України Відомості Верховної Ради України. 996. №47. С. 57-60.
10. Про інформацію : Закон України Відомості Верховної Ради України. 1992. №48. С. 1227-1462.
11. Ребкало В.А., Валецька О.Л. Кальченко Ю.Г. Політична аналітика та прогнозування: Навчальний посібник. Київ: УАДУ, 2002. 60с.

Допоміжна література

1. Баранова В.В. Теоретичні аспекти інформаційно-аналітичного забезпечення економічної безпеки національного господарства *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Міжнародні економічні відносини та світове господарство»* 2017. Вип.12., Ч. I. С. 194-197.
2. Бородіна О. Принцип компліментарності в міждисциплінарних дослідженнях економіки. *Економіка і прогнозування*. 2015. № 2. С. 47-58.
3. Бормотова О.С. Сутність інформаційно-аналітичного процесу в організації інформаційної діяльності / О.С. Бормотова // *Роль та місце ОВС у розбудові демократичної правової держави: матеріали наук.-практ. конф. 10 квіт. 2009 р. О., 2009. С. 263–264.*
4. Жихор О.Б., Баранова В.В. Необхідність інформаційного забезпечення підприємницької діяльності економіки України в умовах глобалізації // *Матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасний стан та проблеми розвитку статистики, обліку та аудиту в умовах глобалізації та енергозбереження»* м. Дніпро, 4-5 квітня 2017 року. У 2 томах. – м. Дніпро: ДНУ ім. О. Гончара, 2017. – С. 94-97.
5. Кулицький С. Інформаційно-аналітична діяльність як інструмент забезпечення сталого розвитку української економіки за умов глобалізації *Наукові праці Національної бібліотеки України ім. В.І. Вернадського*. К., 2008. Вип. 21. С. 295–304.
6. Мельник Л., Паталонг М., Сидорчук О. Аналітичні центри в Україні та Німеччині: головні розбіжності та перспективи співпраці. Фонд «Демократичні ініціативи» імені Ілька Кучеріва, 2016. – 30 с.

Інформаційні ресурси в мережі Інтернет

1. Аналітичний центр RAND. <http://www.rand.org/organization/org.ext.pdf>
2. Держкомітет зв'язку та інформатизації України. Новини галузі, програми, проекти, законодавчі документи – Режим доступу: <http://www.stc.gov.ua/>
3. Європейська обсерваторія інформаційних технологій. www.eito.com/ (дата звернення: 05.07.2024).

4. Європейський інститут медіа. www.eim.org
5. Європейський Союз. <http://europa.eu.int>
6. Інформаційні війни. <http://www.infowar.com>
7. Міжнародна асоціація публік рилейшнз. www.ipra.org
8. Міжнародний союз електрозв'язку. <http://www.itu.int>
9. Міністерство закордонних справ України. <http://www.mfa.gov.ua>
10. НАТО. <http://www.nato.int/>
11. Організація з безпеки та співробітництва в Європі. www.osce.org/
12. Організація Об'єднаних Націй. <http://www.un.org>
13. Представництво ООН в Україні. <http://www.un.org.ua/ua>
14. Рада Європи. <http://www.coe.int/>
15. Центральна Європейська Ініціатива. <http://www.ceinet.org/home.php>
16. Центр політико-правових реформ. <http://eu.prostir.ua>
17. Міжнародний центр перспективних досліджень (МЦПД). <http://www.icps.com.ua/>
18. Український науково-дослідний інститут стандартизації, сертифікації та інформатики.
<http://www.issi.kiev.ua/>
19. Кабінет міністрів України. Інформація про уряд України, органи влади, новини.
<http://www.kmu.gov.ua/>
20. Лабораторія законодавчих ініціатив. <http://www.parlament.org.ua>
21. Секретаріат (Адміністрація) Президента України. <http://www.president.gov.ua>
22. Український центр економічних і політичних досліджень імені Олександра Разумкова.
<http://www.razumkov.org.ua>
23. ЮНЕСКО. <http://www.unesco.org>